

i sotmès a la crítica, d'una part tots els fets ont els raigs X han sigut experimentats vis-a-vis del bacillus tuberculós i de la tuberculosi experimental, i d'altra part les tentatives clíniques fetes amb aquests mateixos raigs contra les diferents formes de la tuberculosi, arribant a les següents conclusions:

Els resultats ben observats de l'acció dels raigs X sobre les lesions tuberculosos pulmonars són tots quasi bé negatius. No solament la malaltia no ha sigut curada, sinó que sa evolució no ha sigut posada a ratlla ni retardada; i se deu considerar avui dia com demostrat, pels treballs actualment coneguts, que si aquesta acció no és perillosa, al menys sa *eficacitat terapeutica és nula*.

Els raigs X no influeixen de cap manera sobre la morfologia, la vitalitat i la virulencia del bacillus tuberculós.

Els efectes fisiològics i patològics observats en els animals sans o tuberculosos sotmesos als raigs X parlen contra l'aplicació de la radioterapia a la tuberculosi.

L'acció dels raigs X sobre les lesions tuberculosos experimentals del conill porquí i del conill pot ésser considerada com a nula. Els fets d'amillorament de la lesió local o de supervivencia senyalats en els animals sotmesos s'observen bastant sovint en els animals testimonis.

L'inflamació reaccional determinant en alguns animals tuberculosos sotmesos als raigs X la producció d'hemorrhagies intestinals o la formació d'un procés esclerós que s torna verdaderament excessiu quan l'inoculació intra-pleural de la tuberculosi, no pot ésser considerada en les condicions actuals d'experimentació, i qualsevol que n siga la causa, com una reacció saludable. A pesar de la symphisi pleural, les lesions tuberculosos són, en efecte, més exteses i més difuses en els animals sotmesos.

En *Teissier* ha buscat l'influencia que poden exercir sobre la vitalitat del virus del bacillus tuberculós els raigs urànics o els raigs emesos pel sulfur de zinc.

L'oxyd d'urani i el sulfur de zinc en estat pulvurent, disposats entre una làmina de vidre i una altra de celuloide, eren mantinguts adherents an aquesta última per medi d'una solució de goma arabiga, el tot unit a les vores per una tira de paper de goma.

Aquestes dugues plaques fluorescents eren, després de l'exposició als raigs solars, col·locades, la lamina celuloidea a sota, sobre capces de *Petri* sense tapa i contenint agar-agar sobre l qual havien sigut posades particules de cultiu de tuberculosi. Aquesta provenia d'un cultiu de brou glicerinat que tenia un mès, i quina vitalitat i virulencia eren conegudes, i el tot col·locat en l'obscuritat.

Els cultius foren exposats tres hores, i en una segona serie d'experiments quatre dies, a les radiacions uràniques i a les radiacions emeses pel sulfur de zinc.

Quatre conills porquins foren inoculats cada vegada am cultius així tractats: dos ho foren am proporcions semblants d'un cultiu testimoni conservat a l'abric de tota radiació. Els animals inoculats amb